

prima instanță: L. Ursu
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

dosarul nr. 2ra-482/18

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Iurie Bejenaru, Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Arsenal Grup”, avocatul Melinteanu Călin împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrebelnii Venedict împotriva societății cu răspundere limitată „ARSENAL-GRUP” cu privire la efectuarea înscrierilor în carnetul de muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral și material,

c o n s t a t ă :

La 04 iunie 2014 Zagrebelnii Venedict a depus cerere de chemare în judecată împotriva „ARSENAL-GRUP” SRL cu privire la efectuarea înscrierilor în carnetul de muncă, încasarea salariului, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, din 07 decembrie 2013 pînă la 19 februarie 2014, a activat în cadrul companiei „ARSENAL-GRUP” SRL.

Afirmă că angajatorul l-a anunțat despre trecerea sa în rezervă, apoi concediindu-l.

Menționează că, angajatorul a întocmit într-un singur exemplar contractul individual de muncă, ordinul de angajare și certificatul care confirmă activitatea acestuia în cadrul companiei, fără a efectua înscrierile corespunzătoare în carnetul de muncă al său.

Susține că, s-a adresat de nenumărate ori administratorului pentru eliberarea copiilor contractului individual de muncă, ordinului de angajare, precum și efectuarea înscrierilor în carnetul de muncă, însă a primit refuz.

Declară că, la momentul angajării i s-a propus un salariu lunar în sumă de 1600 de lei, fără a fi incluse taxele și impozitele, însă ulterior angajatorul a redus salariul lunar pînă la 1050 de lei.

Consideră că, contractul individual de muncă datat cu 18 februarie 2014 a fost falsificat, prin schimbarea primei file a contractului, unde era indicat și salariul lunar propus salariatului la angajarea sa în serviciu.

Opinează reclamantul că a fost supus unui comportament inadecvat din partea angajatorului.

Precizează că, angajatorul a încălcat prevederile Codului muncii prin neachitarea restanțelor salariale pentru luna decembrie 2013 în sumă de 144 de lei, pentru luna ianuarie 2014 în sumă de 250 de lei și pentru luna februarie 2014 în sumă de 250 de lei.

Sușține că urmare a adresării către directorul general, nu a fost restabilit în funcție.

Consideră că, în cazul concedierii ilegale din funcție, angajatorul urmează să-i repare prejudiciul material pentru toată perioada absenței forțate de la muncă, adică pentru lunile martie - aprilie 2014 în mărime de 2600 de lei ce constituie două salarii lunare, precum și prejudiciul moral în sumă de 3000 de lei, iar conform art. 119 alin.(1) din Codul muncii, are dreptul și la o compensație pentru zilele nefolosite din concediul anual de odihnă pentru perioada de 5 luni, în mărime totală de 506 lei.

Solicită obligarea pîrîtului de a legaliza raporturile de muncă cu reclamantul, precum și efectuarea înscrierilor corespunzătoare în carnetul de muncă; încasarea din contul „ARSENAL-GRUP” SRL în beneficiul său restanța la salariu în sumă de 644 de lei, a prejudiciului material pentru absența forțată de la muncă pentru lunile aprilie 2014 - martie 2014 în sumă de 2600 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 3000 de lei, ca alternativă a restabilirii în funcție să-i fie achitate 3 salarii lunare, echivalentul a 3900 de lei și plata pentru concediu nefolosit în mărime de 506 lei.

La 18 decembrie 2014 Zagrebelnîi Venedict a înaintat cerere de concretizare a cerințelor, prin care, pe lîngă solicitarea de a obliga „ARSENAL-GRUP” SRL de a legaliza raporturile de muncă cu reclamantul, a mai solicitat și efectuarea înscrierilor corespunzătoare în carnetul de muncă; încasarea din contul „ARSENAL-GRUP” SRL restanța la salariu în sumă de 644 de lei, a prejudiciului material pentru absența forțată de la muncă în sumă de 2600 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 3000 de lei, iar ca alternativă a restabilirii în funcție să-i fie achitate 3 salarii, echivalentul a 3900 de lei și plata pentru concediu nefolosit în mărime de 506 lei, precum și cheltuielile pentru autentificarea documentelor în mărime de 50 de lei, iar în total suma de 10700 de lei (f.d.39).

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău prin hotărîrea din 22 mai 2015 a admis parțial acțiunea. A obligat „ARSENAL-GRUP” SRL de a efectua înregistrarea în carnetul de muncă a lui Zagrebelnîi Venedict privind existența relațiilor de muncă pentru perioada de la 07 decembrie 2013 pînă la 28 februarie 2014 în funcția de paznic. A încasat de la „ARSENAL-GRUP” SRL în beneficiul lui Zagrebelnîi Venedict suma de 5894 de lei, care include salariu restant în sumă de 644 de lei,

compensația în sumă de 3900 de lei, prejudiciul moral în sumă de 1300 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 50 de lei. În rest, a respins pretențiile lui Zagrebelnii Venedict ca fiind neîntemeiate. A încasat de la „ARSENAL-GRUP” SRL taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 175,32 de lei.

În susținerea poziției prima instanță a constatat că, Zagrebelnii Venedict conform art. 58 alin. (3) din Codul muncii a dovedit faptul admiterii sale la muncă în cadrul „ARSENAL-GRUP” SRL și existența raporturilor juridice de muncă între Zagrebelnii Venedict și „ARSENAL-GRUP” SRL în perioada 07 decembrie 2013 pînă la 28 februarie 2014.

Totodată prima instanță, ținînd cont de cerințele reclamantului și în conformitate cu art. 90 alin. (4) din Codul muncii, în loc de restabilire la locul de muncă și încasarea prejudiciului material pentru privarea de dreptul de a munci a încasat compensație în mărime de 3 salarii medii ale reclamantului.

La fel, prima instanță a considerat întemeiate pretențiile reclamantului cu privire la încasarea restanței la salariu și repararea prejudiciului moral.

Instanța a respins pretențiile reclamantului privind încasarea sumei de 2600 de lei pentru lipsa forțată de la muncă și suma de 506 lei pentru concediul nefolosit, deoarece nu au fost probate.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 martie 2016 a admis apelul declarat de „ARSENAL-GRUP” SRL, reprezentantă de avocatul Melinteanu Călin. A casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 mai 2015 și a emis o nouă hotărîre prin care a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d.129-135).

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 19 octombrie 2016 a admis recursul declarat de Zagrebelnii Venedict. A casat decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 și a restituit cauza pentru rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (f.d.149-154).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 22 iunie 2017 a respins apelul declarat de „ARSENAL-GRUP” SRL și a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 28 septembrie 2017 reprezentantul „ARSENAL-GRUP” SRL, avocatul Melinteanu Călin a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a relatat circumstanțele de fapt ale cauzei și a invocat că instanțele inferioare au examinat superficial probele prezentate de recurent.

Consideră că, între recurent și intimat nu au existat raporturi de muncă, iar Zagrebelnii Venedict a recunoscut că a fost angajat la „ARSENAL” SRL, altă agenție de pază.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei recurate, însă aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 13889 din 13 septembrie 2017 (f.d. 183), iar cererea de recurs a fost depusă la 28 septembrie

2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d.186). Prin urmare, se conchide că exercitarea căii de atac a fost efectuată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, între recurent și intimat nu au existat raporturi de muncă, iar Zagrebelnîi Venedict a recunoscut că a fost angajat la „ARSENAL” SRL, altă agenție de pază, nu pot fi reținute, întrucât acestea poartă un caracter declarativ neavând un suport probator.

Mai mult, reieșind din datele publice ale companiilor trecute în Registrul de evidență a persoanelor juridice (www.idno.md) „ARSENAL” SRL și „ARSENAL-GRUP” SRL au același fondator și administrator, Haruța Vasile.

Totodată, prin răspunsul nr.Z-1240/14 din 08 august 2014 eliberat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău (f.d.42) se atestă că la rubrica „ocupație” din procesul-verbal de audiere a martorului Zagrebelnîi Venedict din 16 decembrie 2013, este indicată funcția de paznic al Liceului Teoretic „Natalia Gheorghiu”, amplasat pe str. Florilor nr. 6 din mun. Chișinău.

Completul constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei și o concluzie asupra acestora efectuată de reprezentantul recurentului care nu pot fi puse la baza recursului, deoarece vizează temeinicia deciziei instanței de apel și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului. Ba mai mult, acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios au fost interpretate elocvent și aplicate just cu respectarea garanțiilor ce derivă din dreptul la un proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că „ARSENAL-GRUP” SRL a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care au avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în

temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul „ARSENAL-GRUP” SRL, avocatul Melinteanu Călin, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Arsenal Grup”, avocatul Melinteanu Călin împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrebelnîi Venedict împotriva societății cu răspundere limitată „ARSENAL-GRUP” cu privire la efectuarea înscrierilor în carnetul de muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral și material.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Luiza Gafton